

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylis
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinskaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

CAPGRASO SINDROMO EPIDEMIOLOGIJA, ETIOLOGIJA IR GYDYMAS. LITERATŪROS APŽVALGA

Autorė. Gabija REMEIKAITĖ, VI kursas.

Vadovė. Doc. dr. Giedrė BULOTIENĖ, VU MF KMI Psichiatrijos klinika.

Tikslas. Atlikti literatūros apžvalgą, siekiant išanalizuoti Capgraso sindromo epidemiologiją, etiologiją bei gydymo ypatumus.

Metodai. Literatūros paieška buvo atlikta tarptautinėse mokslinėse duomenų bazėse, įskaitant PubMed, ScienceDirect, ResearchGate. Paieškos metu buvo naudojami raktiniai žodžiai: “Capgras syndrome”, “delusional misidentification syndrome”, “delusion of doubles”, “misidentification delusion”. Paieška aprėpė publikacijas, paskelbtas 1923–2025 m. Į analizę įtraukti anglų kalba publikuoti straipsniai, kuriuose aprašomi Capgraso sindromo atvejai, jo etiopatogenezė, klinikiniai požymiai, diagnostikos ypatumai ir gydymo galimybės. Remiantis straipsnių pavadinimais ir santraukomis, dalis publikacijų buvo atmesta dėl neatitikimo įtraukimo kriterijams. Iš viso pilnai peržiūrėta 138 straipsnių, iš kurių į literatūros apžvalgą buvo įtraukti 49 darbai.

Rezultatai. Literatūros analizė parodė, kad Capgraso sindromas dažniausiai pasireiškia kartu su psichoziniais sutrikimais, ypač šizofrenijos spektro ligomis, tačiau reikšminga dalis atvejų siejama su organinėmis smegenų patologijomis, įskaitant neurodegeneracines ligas, galvos smegenų traumas ir cerebrovaskulinius sutrikimus. Sindromo etiologija yra heterogeniška, o klinikinė išraiška priklauso nuo funkcinės ar organinės kilmės. Dažniausiai taikomas gydymas – antipsichotikai, tačiau gydymo veiksmingumas skiriasi priklausomai nuo pagrindinės ligos. Gydymui atspariais atvejais gali būti taikoma elektrokonvulsinė terapija.

Išvados. Capgraso sindromas yra retas, tačiau kliniškai reikšmingas sutrikimas, reikalaujantis ankstyvo atpažinimo ir individualizuoto, multidisciplininio gydymo. Sindromo prognozė priklauso nuo etiologijos – ūminių psichozijų atvejais ji palankesnė, o neurodegeneracinių ligų kontekste dažniau būna nepalanki. Dėl ribotų tyrimų ir standartizuotų gydymo gairių stokos būtini tolesni klinikiniai ir neurobiologiniai tyrimai.

Raktažodžiai. Capgraso sindromas, kliesdinis sutrikusios identifikacijos sindromas, epidemiologija, etiologija, gydymas.